

rodzin żołnierzy, wymienionych w § 1 ust. (1) pod lit. a), b), d), i), jeżeli stale na tym obszarze zamieszkuje.

ROZDZIAŁ IV.

Pomoc lekarska zagranicą.

§ 15. (1) Żołnierze w czynnej służbie w czasie służbowego pobytu zagranicą, oraz członkowie rodzin żołnierzy zawodowych, przebywających służbowo zagranicą z rodziną, mają prawo do pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa w zakresie, określonym w niniejszym rozporządzeniu.

(2) Zwrot i wysokość wydatków, związanych z leczeniem szpitalnym, ambulatoryjnym lub domowym zagranicą, określa każdorazowo Minister Spraw Wojskowych.

§ 16. W przypadkach, gdy stan zdrowia żołnierza zawodowego w stanie czynnym, po wyczerpaniu wszystkich dostępnych środków leczenia w kraju, wymaga dodatkowo leczenia zagranicą, bądź to szpitalnego, bądź to klimatycznego lub zdrojowego, może Minister Spraw Wojskowych przyznawać ryczałtowo sumy na koszt leczenia zagranicą w wysokości przez siebie uznanej.

ROZDZIAŁ V.

Postanowienia końcowe.

§ 17. Postanowienia rozporządzenia niniejszego nie dotyczą pomocy lekarskiej dla umysłowo chorych żołnierzy zawodowych w stanie spoczynku, które to kwestje normują art. 56 i 57 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 42, poz. 380).

§ 18. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

244.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW.

z dnia 26 marca 1934 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1919 r. o sposobie użycia wojska dla zabezpieczenia porządku publicznego.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 2 stycznia 1919 r. o używaniu wojska w wypadkach wyjątkowych (Dz. P. P. P. Nr. 1, poz. 80) oraz art. 8 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1919 r. o sposobie użycia wojska dla za-

bezpieczenia porządku publicznego (Dz. P. P. P. Nr. 35, poz. 276) dodaje się po art. 8 nowe postanowienie, oznaczone w kolejności jako art. 8-a o następującym brzmieniu:

„Art. 8-a.

„Żołnierzom wezwanym do pomocy władz cywilnych w przypadkach, określonych w art. 1, i pełniącym w tym celu służbę poza miejscem stałego garnizonu, przyznaje się dodatek dzienny w wysokości 75% diet przysługujących w czasie podróży służbowych zależnie od posiadanego stopnia wojskowego. W razie pełnienia służby, określonej w art. 1, w miejscu stałego garnizonu, prawo do pobierania powyższego dodatku posiadają ci tylko żołnierze, którzy pełnią tę służbę ponad 12 godzin.

Koszty wynikające z tego tytułu, jak również wydatki nadzwyczajne, przekraczające normy zwyczajnego utrzymania wojska i zużycia materiału, ponosi zainteresowane ministerstwo.”

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 3. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą:

1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 października 1924 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia o sposobie użycia wojska dla zabezpieczenia porządku publicznego postanowieniami, dotyczącymi dodatku asystencyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 895);

2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 marca 1929 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 października 1924 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia o sposobie użycia wojska dla zabezpieczenia porządku publicznego postanowieniami, dotyczącymi dodatku asystencyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 264).

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

245.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 marca 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zasadach i sposobie wykonywania kontroli wysokości odsetek płaconych przez Komunalne Kasy Oszczędności i gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe od wkładów i innych lokat pieniężnych.

Na podstawie art. 3 pkt. 1 ustawy z dnia 29 marca 1933 r. w sprawie wysokości odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w komunalnych kasach oszczędności i spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 255) zarządza się co następuje: